

VVF

► **Toespraak van de minister van Volksgezondheid, Welzijn en Sport, H. Hoogervorst, bij het uitreiken van het eerste landelijke keurmerk van de Nederlandse Raad van Particuliere Klinieken op 21 februari 2006 in Den Haag.**

Wijzigingen voorbehouden. Alleen de uitgesproken tekst geldt!

Dames en heren,

Ik wil beginnen met het overbrengen van mijn felicitaties aan de zes particuliere klinieken die zich mogen tooien met het officiële kwaliteitskeurmerk van de NRPK, de Nederlandse Raad van Particuliere Klinieken. Dat zijn: de Bergman-kliniek, het Flebologisch Instituut Oosterwal, de stichting Geertgen, de Velthuis-kliniek, Vision Clinics en De Zonnestraal.

Aan het eind van mijn toespraak zal ik ze allemaal het bijbehorende certificaat uitreiken. U moet dus nog heel even geduld hebben.

In de klinieken die ik net noemde kunnen de patiënten er van uitgaan dat de behandeling die ze er ondergaan aan een goede kwalitatieve controle is onderworpen. Die kwaliteit betreft niet alleen het medisch handelen zelf, maar ook de mensen die er werken en de inrichting van de financiële en administratieve organisatie. Alles moet voldoen aan strenge eisen die op minimaal hetzelfde niveau liggen als de normen die gelden voor reguliere ziekenhuizen.

Voor het NRPK-keurmerk wordt ook gekeken naar zaken als klanttevredenheid, wachttijden en de afhandeling van klachten. Heel goed dat ook dat soort aspecten worden meegewogen.

Want dat zijn wel de zichtbaarste zaken waarop met name de patiënt u beoordeelt. U heeft dan ook terecht de Nederlandse Patiënten Consumenten Federatie en de zorgverzekeraars betrokken bij het opstellen van de toetsingscriteria.

Ik vind het een uitstekende zaak dat de particuliere sector zelf het initiatief heeft genomen tot het ontwikkelen van een keurmerk. Want op die manier kan je het kaf van het koren scheiden. En zeker voor particuliere klinieken is dat nodig. De Inspectie constateerde de afgelopen jaren immers dat het met de kwaliteit van de zorg in particuliere klinieken lang niet overal goed was gesteld.

Zeker met het oog op de toename van het aantal zelfstandige behandelcentra vond ik dat een onwenselijke zaak.

Want hoewel ik, zoals u weet, een warm voorstander ben van meer concurrentie in de zorg, moet de kwaliteit van de zorg wel gewaarborgd blijven. Sterker: meer concurrentie moet leiden tot meer kwaliteit.

► De particuliere klinieken, althans degenen die zijn aangesloten bij de NRPK, zien dat zelf gelukkig ook in. Door het invoeren van een keurmerk maak je als sector duidelijk dat je grote waarde hecht aan goede, veilige en betrouwbare zorg. Dat zal ook het wantrouwen bij patiënten en verzekeraars tegen uw sector wegnemen dat was ontstaan na verhalen in de media over wantoestanden in sommige particuliere klinieken.

Met het keurmerk vallen de minder rijpe appels nu vanzelf uit de mand. Want geen patiënt zal straks een behandeling willen ondergaan *bij* en geen zorgverzekeraar zal een contract willen sluiten *met* een particuliere kliniek waar de kwaliteit niet wordt gecontroleerd en niet is gewaarborgd. En door het betrekken van de Inspectie bij het ontwikkelen van de toetsingscriteria, geeft u aan hoe serieus u het streven naar hoge kwaliteit in de private sector neemt.

Ik ben dan ook een groot voorstander van het invoeren van kwaliteitssystemen en keurmerken zoals dat van uw organisatie. Ik wil die invoering overigens niet wettelijk verplicht stellen.

Ik vind het de verantwoordelijkheid van de zorgsector zelf – en dan bedoel ik niet alleen de ziekenhuizen en particuliere klinieken, maar ook de verpleeg- en verzorgingshuizen – om te zorgen dat de kwaliteit van de behandeling, de behandelaars, de interne processen en de organisatie op een hoog peil staan.

Overigens bestaan er al kwaliteitssystemen voor onder meer de ziekenhuizen, de verpleeg- en verzorgingshuizen en de huisartsen. En de stichting Harmonisatie Kwaliteitsbeoordeling Zorgsector is bezig om een certificatieschema voor de particuliere sector te ontwikkelen, dat dit jaar klaar moet zijn.

Ik ga er van uit dat de NRPK en de HKZ daarover contact hebben en zorgen dat het normenschema en het keurmerk op elkaar zijn afgestemd en verder naar elkaar toegroeien. Want op te veel verschillende keurmerken zit de consument ook weer niet te wachten.

We moeten dus voorkomen dat er een wildgroei ontstaat aan allerlei keurmerken en certificaten, waarvan niemand weet of ze echt iets voorstellen. Om die reden moet ook de toetsers zelf worden getoetst – en wel door de Raad voor Accreditatie. Dat zegt namelijk ook iets over de kwaliteit van het instituut dat de toets uitvoert. Bovendien: hoe beter de normen zijn waaraan wordt getoetst en hoe beter de toetsingen worden uitgevoerd, hoe minder intensief de overheid – in casu de IGZ – toezicht hoeft te houden.

Zoals u wel merkt hecht ik veel belang aan de kwaliteit van de zorg. Het kabinet heeft daarover, op voorspraak van staatssecretaris Ross en mij, een dag of tien geleden nog een brief gestuurd aan de Kamer. In die brief meld ik wat ik op het punt van kwaliteit van plan ben te gaan doen.

► Toespraak

VVFJ

► Ik dring daarin aan op het opstellen van niet-vrijblijvende kwaliteitsprogramma's in alle sectoren van de gezondheidszorg door onder meer zorgaanbieders, artsen, verpleegkundigen, verzekeraars, patiënten- en consumentenorganisaties. De Inspectie zal dan haar toetswerk ook baseren op de inhoud van de afspraken die u als veldpartijen maakt over kwaliteit.

Eén van de kwaliteitsaspecten waarin ik in die brief nadrukkelijk aandacht zal besteden is de veiligheid. Onder veiligheid versta ik in dit verband: zorgen dat patiënten geen vermijdbare gezondheidsschade oplopen, zoals doorligwonden, uit bed vallen of uitdroging. Ik wil daarom dat alle zorginstellingen in 2008 over een Veiligheids Management Systeem beschikken. Daarin moeten ze aantonen dat de veiligheid binnen hun instelling op orde en gewaarborgd is. Ik denk erover dat wettelijk te gaan vaststellen.

Verder vind ik het erg belangrijk dat zorginstellingen openheid geven over hun prestaties. Daardoor komen de verschillen in kwaliteit aan het licht. Kwaliteitsverbetering is trouwens ook één van de belangrijkste doelstellingen van het programma Sneller Beter.

Dat heeft al geleid tot de nodige verbeteringen in de ziekenhuizen op het gebied van veiligheid, logistiek en patiëntgerichtheid. Openheid over je prestaties – als die goed zijn tenminste – is ook in je eigen voordeel als zorginstelling: je trekt klanten, verzekeraars willen zaken met je doen en *en passant* stimuleer je zwakke broeders onder de instellingen om het beter te doen.

Ik vind dat kwaliteit van de geleverde zorg in het nieuwe zorgstelsel voorop moet staan. Het moet de instellingen en de professionals die daar werken niet alleen gaan om de prijs van hun product en de omzet, maar eerst en vooral om de kwaliteit.

Wat ik ook in de brief aan de Kamer schrijf: kwaliteit moet de motor voor de concurrentie in het nieuwe stelsel vormen.

Als je je op kwaliteit onderscheidt – of je nu een particuliere aanbieder bent of niet – kom je uiteindelijk het verst. Daar ben ik van overtuigd.

Dan is het nu tijd om over te gaan tot het uitreiken van de certificaten die horen bij het NRPK-keurmerk. Als de vertegenwoordigers van de vijf klinieken die ik aan het begin van mijn toespraak noemde even naar voren willen komen, dan zal ik hen het certificaat overhandigen.

Dank u wel.

-0-0-0-

► Toespraak